

Szabó Borsika

Csengele

Csengele, te csengőléptű tünemény,
szerelemnek nyíló bokra.

Megbúvol az Alföldön, s lopva
lengeted az illatos reményt.

Pajkos éjjelen tündérek muzsikálnak
réteden, virágot fonnak koszorúba.

Arcukat mossák az arany kútban,
s vetik be kertjeid nyoszolyának.

Cukros rózsza libeg cimbalom dalára,
a víg kakas közben hajnalt nótázik.

Az éj setétje utolsót bokázik,
s a reggel hint arany fényt az álmos határra.